

A CUDD'ALA 'E SU RIU

Est umbrosa sa terra
a cudd'ala 'e su riu,
e b'at zente in s'ispunda
ch'est dimandande azudu.

A cust'ala su sole
iscaldit e cunfortat
s'ómine indifferente,
distraidu,
cun s'oriolu in mente
de crescher sa ricchessa
e su cumbéniu,
bocchìndeche a isténiu
sas isperas anzenas.

E dolent sas cadenas
chi sos melmos istringhent
e iscorzant,
paris cun sa timòria
chi sos ammentos morzant,
e s'istòria isméntighet
su dolu e sa passèntzia
po una sufferèntzia
chena 'essida.

Est àrrida sa terra
a' cudd'ala 'e su riu
e non bi creschet erba,
ne fiores.
Non s'intendent sas boghes
de giogos de pitzinnos,
ca si che faghent mannos
chena mancu connoscher
sos beranos.

Un'azudu lis mando,
intessinde su filu
de s'ispera
iscritta in custu cantu de pabilu.